

A p o t e k b e v i l l i n g e n e .

På foranledning av en henvendelse fra Forbundet meddelte helsedirektør Evang i en skrivelse av 3. febr. 1954 at "man ved behandlingen av søknader om bevilling til å drive apotek foretar en vurdering av samtlige søkere uansett om de tidligere er dømt for landssvik" (uth. her). Helsedirektøren tilføyer i samme forbindelse i anledning av Norges Farmaceutiske Forenings brødnidd-vedtak om at tidl. NS-medlemmer ikke under noen omstendigheter bør befordres til apotekere, at departementet sto ubunnet av en slik henstilling. Vi refererte korrespondansen i vårt blad 20. febr. i fr, og tilføyde at etter dette svar fra Helsedirektøren gjensto bare å se de praktiske resultater av Helseavdelingens holdning. "Den tid er forhåpentlig forbi", sa vi, "da det ble snakket med dobbelt bunn!".

Vår skepsis har vist seg særdeles berettiget. I årets løp har det foregått en lang rekke apoteker-tilsettinger. Men til trods for overlegen ansiennitet, utdannelse og erfaring er folk fra vårt hold blitt holdt konsekvent utenfor. Vi har sett så grelle eksempler på forbigåelse at det ikke er for meget å påstå at de rent saklige hensyn har måttet tre helt i bakgrunnen for de politiske. Så å si hver fredag har meldingene fra statsråd bragt bevisene for at det ikke er dyktigheten men den politiske fortid som er avgjørende.

Sosialdepartementet har med andre ord beredvillig fulgt appellen fra Norges Farmaceutiske Forenings landsmøte, og forlydender vil vite at dette er fullt samsvar med departementssjefens, fru Raskel Sewerins, direktiver til de søknadsbehandlende instanser.

I "Norsk Lysingsblad" nr. 168-54 sees igjen ikke mindre enn 17 apotek utlyst ledige. Som forholdene har artet seg er det liten grunn til å vente noen endring i departementets innstillinger. Brødniddsånden fra det "gode" farmasøythold når uinnskrenket og nyter bevågenhet på høyeste hold.

Her må Stortinget ha et par ord å si sentraladministrasjonen. Så god råd på habile fagfolk har ikke vårt lille land, at ~~den~~ ^{fagmyndigheten} slik som Sosialdepartementet gjør det idag, utelukkende fungerer som et politisk avsilingsapparat og holder de saklige hensyn utenfor. Gang på gang er det i Stortinget fra alle partihold gitt uttrykk for et retterdiggere og menn skeligere syn på disse forhold. Samfunnet som sådant kan heller ikke være tjent med at ^{det} på enkelte hold innen administrasjonen lekes "politisk butikk" på denne måten.

for Stortinget
Det synes ~~xxx~~ å være all mulig grunn til/å ta det foreliggende spørsmål opp igjen til fornyet drøftelse. Her må lages gjennomtrek - kraftig gjennomtrekk ! Den lummerhet som i øyeblikket sprer seg i ly bak det departementale og utød anonyme "man", må få den belysning den fortjener.

Sosialdepartementet har den 16. juli i år - som svar på henvendelsen fra Norges Farmaceutiske Forening - meddelt at man fremtidig når det gjelder apotek utenom Oslo ikke lenger vil holde ensidig på ansienniteten men instille en vurdering av kvalifikasjoner som apotektjenesten art, arbeid ved farmasøytiske laboratorier, vitenskapelige institusjoner, administrativ erfaring m.v.

Dette behendige "m.v." arresterer vi. Her står vi overfor en sekk uten merkelapp som vi håper at Stortinget når det kommer sammen igjen, vil vite å gi det nødvendige risp.

Ia alt som tåler dagens lys også få det !

H.G.

1954-30.8